

Xalet de Josep Maria Albert

Sant Cugat del Vallès

Ubicació

Comarca: Vallès Occidental
Lloc/Adreça: Avinguda d'Emeterio Escudero, número 29
Emplaçament La Floresta

Coordenades:

Latitud: 41.447398916763
Longitud: 2.0791523103447
UTM Est (X): 423081
UTM Nord (Y): 4588834

Classificació

Número de fitxa 08205 - 466
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Contemporani Noucentisme
Segle XX
Any 1926
Autoria de l'element: Enric Mora Gosch
Estat de conservació Bo
Protecció Legal
Tipus de protecció: BPU
Observacions protecció: Revisió del Pla Especial de Protecció de Patrimoni Arquitectònic 2008. Fitxa B-140.
Data aprovació: dc., 30/04/2008 - 12:00
Accés Fàcil
Ús actual: Residencial
Titularitat Privada
Titular: 3191122DF2839A0001JD
Autoria de la fitxa Daniel Sancho París (Stoa, propostes culturals i turístiques SL)
Data de registre de la fitxa: dv., 01/12/2023 - 17:49

Descripció

Xalet unifamiliar projectat l'any 1926 per l'arquitecte Enric Mora Gosch, d'un estil noucentista d'inspiració mediterrània. És de planta rectangular, i consta de planta baixa i un pis, amb coberta a quatre vessants.

La façana principal presenta una composició simètrica a partir de cinc eixos d'obertures, amb preeminència dels tres eixos centrals, que queden emfatitzats per una tribuna. A la planta baixa, al centre hi ha el portal amb un arc de mig punt motllurat. Conserva la porta originària, de fusta, vidre i ferro. A cada costat de la tribuna té un finestral de proporcions horitzontals. En un segon pla queden els finestrals dels dos extrems. També hi ha una pèrgola amb columnes d'estil dòric. Damunt de la tribuna central hi ha un balcó amb balustrada feta de peces de morter modelat emmarcada entre pilastres. Al centre hi ha la porta d'accés al balcó, amb una finestra a cada banda, més una altra a cada extrem. Les obertures d'aquesta planta són amb arc de punt rodó. El coronament de l'edifici es resol mitjançant un fris que conté els òculs de ventilació del sostremort i, al damunt, un ràfec motllurat.

La tanca de la finca està arrebossada i conté una gelosia de peces de ceràmica circular i semicircular. El cancell és d'obra, amb un arc de punt rodó coronat per una teuladeta amb ràfec de maó.

Història

Aquest xalet es va projectar el 1926 per Enric Mora Gosch (1895-1966), arquitecte municipal de Sant Cugat a partir de 1925, primer com ajudant de Ferran Cels i, posteriorment, com a titular fins a la dècada de 1960. Va ser catedràtic de dibuix de l'Escola Tècnica Superior d'Arquitectura de Barcelona. Entre altres edificis, va projectar la casa Josep Garcia, de Sant Cugat, Mas Boronat, de Salomó, la casa Joan Reig, de Barcelona, i l'església parroquial de Santa Maria de Cornellà.

L'actual barri de la Floresta té el seu origen com a colònia d'estiueig el gener de 1919, quan un grup de propietaris va decidir anomenar oficialment el lloc "Colònia la Floresta Pearson" i crear l'Associació de Propietaris la Floresta Pearson.

Prèviament, a finals del segle XIX, les dues masies originàries de la zona, Can Busquets i Can Llobet, van veure com els seus conreus de vinya van ser afectats per la plaga de la fil·loxera. Aquests terrenys no es van tornar a replantar i es van posar a la venda per destinar-los a la urbanització, ja que la zona coincidia amb el recorregut del futur ferrocarril elèctric que havia començat a construir-se a partir de 1912 per connectar Barcelona amb el Vallès.

Els primers anys de l'antiga colònia van estar destinats principalment a aconseguir millorar la comunicació amb Barcelona, fet que va succeir el 9 d'agost de 1925 quan es va obrir al públic el Baixador de la Floresta Pearson. L'arribada d'inversors s'evidencia en la figura de Cayetano Tarruell i Forgues, promotor de molts habitatges, dos blocs de pisos i un centre d'oci, el Gran Casino Tarruell, inaugurat el 21 de maig de 1933.

Durant les dècades del 40 i 50 la Floresta va ampliar l'oferta d'esbarjo d'estiueig amb la inauguració de la piscina i la "bolera" i, a més a més, es van aconseguir alguns serveis bàsics com l'aigua corrent, més enllumenat públic, l'ampliació de l'estació dels ferrocarrils, etc. Per altra banda, el 1951 es va posar la primera pedra de l'església de Nostra Senyora de Montserrat, que es va beneir deu anys més tard, que

juntament amb la Capella de Sant Pere inaugurada l'any 1931 completen els espais de culte del barri.

De mica en mica, el creixement de la població permanent provinent de la immigració d'altres regions va anar canviant el perfil social de la Floresta. La colònia d'estiueig va deixant pas al barri. En conseqüència, la dècada dels 60 veu la creació de moltes entitats associades a l'esport, l'escoltisme i l'esbarjo en general. En paral·lel, l'any 1967 es va inaugurar la carretera de Vallvidrera, llargament reclamada, que millorà la connexió en vehicle rodat, i l'any 1969, la primera escola pública.

Els anys 70, la Floresta es va transformar en un referent per a molta gent jove que trobà la possibilitat d'experimentar els canvis d'hàbits socials i culturals que defineixen aquesta època. La conversió del Casino Tarruell en casal autogestionat, escenari de concerts multitudinaris de música i diferents expressions artístiques, és el símbol d'aquells anys. (Text de Claudia Arruga - Comissió d'Història de la Floresta)

Bibliografia

Ajuntament de Sant Cugat del Vallès. Catàleg de Sant Cugat. Revisió del Pla Especial de Protecció del Patrimoni Arquitectònic. 2008.

